

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ

ДИРЕКЦИЯ "ОБЖАЛВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО" - ПЛОВДИВ

ПК 4004 гр. Пловдив
ул. "Скопие" № 106

факс 032 / 679-700
тел. 032 / 935-411

Изх.№.....

КОПИЕ: ДО
ТД НА НАП
ГР. ПЛОВДИВ

ОТНОСНО: Данъчно третиране на разход за гориво на лек автомобил предвид разпоредбите на ЗКПО и ЗДДС.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ХРИСТОВ,

Във връзка с постъпило запитване с вх. № 94-00-94/07.07.2008г. при Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ – Пловдив, Ви уведомяваме следното:

Според изложената в запитването фактическа обстановка, дружеството не притежава лек автомобил и извършва основна дейност – направа на ел.инсталации при изграждане на строителни обекти. Ползвания лек автомобил е преотстъпен и е собственост на роднина. Същият се използва за закупуване и превозване на материалите във връзка с дейността до строителните обектите. В писмото не е посочено местоположението на обектите - на територията на гр. Пловдив ли са или извън него.

Поставяват се следните въпроси:

- 1.Как да се отчита горивото като разход на фирмата?
- 2.Дружеството има ли право на данъчен кредит за използваното гориво?

Предвид така изложената фактическа обстановка, съобразявайки относимата нормативна уредба по зададените от Вас въпроси, изразявам следното становище:

По прилагане на ЗКПО

Действащият от 01.01.2007 г. Закон за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ не съдържа специални правила по отношение на разходите за поддръжка и експлоатация на превозни средства, когато се използват за осъществяване на стопанската дейност на данъчно задълженото лице, с изключение на управленската дейност. Т.е. следва да се прилага общия режим на закона по отношение на отчетените счетоводни разходи при определяне на корпоративния данък.

Съгласно чл. 204, т. 3 от ЗКПО с данък върху разходите са облагат документално обосноващите разходи, свързани с експлоатация на превозни средства, когато с тях се осъществява управленска дейност. Дефиниция за "превозни средства" е дадена с § 1, т. 40 от ДР на ЗКПО, а данъчната основа, данъчната ставка и срока за внасяне на данъка са посочени съответно в чл. 215, чл. 216 и чл. 217 от същия закон. Видовете разходи, които подлежат на облагане, са изчерпателно изброени в § 1, т.39 от ДР на ЗКПО.

Според приложимото данъчно третиране описаните в запитването разходи следва да бъдат обособени в две групи, а именно:

1. Разходи за поддръжка, ремонт и експлоатация на превозни средства, когато те се използват за извършване на основната дейност:

По принцип тези разходи не подлежат на облагане с данък върху разходите по реда на чл. 204, т. 3 от ЗКПО. В тази категория биха попаднали разходите, свързани с

доставката и превоза на необходимите материали, ако същите са документално обосновани съгласно изискванията на чл. 10 от ЗКПО /фактура за закупено гориво, фискална касова бележка, пътен лист и др. документи, доказващи извършването на конкретната дейност/ и чл. 7 от Закона за счетоводство /ЗСч/. При липса на документална обоснованост те биха представлявали непризнати за данъчни цели разходи съгласно чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

2. Разходи за поддръжка, ремонт и експлоатация на превозни средства, когато те се използват за извършване на управленската дейност:

Тези разходи подлежат на облагане с данък върху разходите по реда на чл.204, т.3 от ЗКПО. Тук попадат случаите, при които автомобила се използва за посещения на обектите от управителя във връзка с управленската дейност. Тези разходи също следва да бъдат документално обосновани. Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 6 от ЗКПО документална обоснованост за разходите по чл. 204, т. 3, обложени с данък върху разходите, е налице и когато те са документирани само с фискална касова бележка от фискално устройство. Разходите по чл. 204, т. 3, обложени с данък върху разходите, се признават за данъчни цели и когато не е издаден пътен лист. Разходът и данъкът върху него се признават за данъчни цели в годината на начисляване. Данъкът е окончателен.

Когато обектите на дейност се намират извън гр. Пловдив разходите за гориво се признават за пътни пари като се прилагат разпоредбите на Наредбата за командировките в страната. Същите следва да са документално доказани по реда на посочената наредба, чл. 10 от ЗКПО и чл. 7 от ЗСч.

По приложението на ЗДДС

Доставките, за които регистрирано по ЗДДС лице има право на приспадане на данъчен кредит са регламентирани с разпоредбите на чл.69, ал.1 от закона. Съгласно чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС, когато стоките и услугите се използват за целите на извършването от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави.

В същото време, в закона са предвидени определени ограничения на правото на приспадане на данъчен кредит, изброени в чл.70 от закона.

Предвид разпоредбата на чл.70, ал.1, т.4 и т.5 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо, че са изпълнени условията на чл.69 или чл.74, когато е придобит, внесен или е нает мотоциклет или лек автомобил, както и когато стоките или услугите са свързани с поддръжката, ремонта, подобрението или експлоатацията на тези превозни средства.

В чл.70, ал.2, т.1 на ЗДДС е посочено, че ал.1, т.4 и 5 не се прилагат, когато превозните средства по ал.1, т.4 се използват **единствено за транспортни и охранителни услуги, таксиметрови превози, отдаване под наем, куриерски услуги или подготовка на водачи на моторни превозни средства, включително при последващата им продажба.**

В конкретния случай, видно от запитването дружеството не извършва такива доставки.

Предвид гореизложеното, за фирмата не възниква право на приспадане на данъчен кредит за горивото на лекия автомобил, съгласно разпоредбите на чл.70, ал.1, т.5 от ЗДДС.

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „ОУИ” ПЛОВДИВ:

/Г.ТЪРНОВАЛИЙСКИ/